

Urszula Jaworska

Droga

Urszula Jaworska

Droga

*Tomik wierszy dedykuję
moim kochanym wnukom*

Zalesie 2021

© Copyright by Urszula Jaworska

Tomik wierszy sfinansowany przez
Gminny Ośrodek Kultury w Zalesiu

ISBN 978-83-940516-2-4

Skład, druk i oprawa:
Agencja „ARTE”
21-500 Biała Podlaska,
ul. Dokudowska 1a,
tel. 502 218 563
www.drukarniaarte.pl

DROGA

Ważne są drogi co do celu wiodą
Tam, gdzie się człowiek nie zatraci
Gdzie dane słowo wierne i szlachetne
A dobra myśl serce ubogaci.

Ale jest też tak od istnienia świata
Że wspólną drogą zło i dobro kroczy
Niepozbawieni błędów i słabości
Dajemy się z właściwej drogi zboczyć.

Ludzką rzeczą jest się zagubić
Kiedy się stanie na złą wagi szalę
Lecz skarbem Bożym będzie to
Gdy potrafimy się odnaleźć.

Z Bożym drogowskazem droga najpiękniejsza
To na niej kwitną wiosny i jesienie
Tam cisza gra kolorami tęczy
Tam śpiewa wiatr schowany w liści drzenie.

Tam las przyjaźnie szumi poematem
Gdzie mgła nad rzeką ścieli dywan nocą
Tam swe warkocze plotą białe brzozy
Tam gwiazd legiony szumnie niebo złocą.

Daj Boże siłę, aby dojść do celu
Wszystkie złe myśli, w dobre myśli zamień
Gdyż w swej wielkości słabi w tych zmaganiach
I tak niewielu, kto by rzucił kamień.

26.05.2020

NIECH BĘDZIE JAK DAWNIEJ

Spraw dobry Boże, by jak dawniej było
Gdzie świat był prosty, taki bez pośpiechu,
Człowiek cierpliwie znosił niedostatek
W sercu miał miłość i pełno uśmiechu.

Zachowaj piękno przewrotnego świata,
Zachowaj lasy, pola i jeziora,
Kwieciste łąki, nad nimi żurawie,
By człowiek pamiętał, kiedy na co pora.

Niech miodna lipa rzuca cień spokojny,
Gdzie roje pszczół czują się bezpiecznie,
Niech wróci czystość, niezmacona cisza,
My przeminiemy, świat trwał będzie wiecznie.

Niechaj wzajemnie znów się słyszą ludzie,
Nurtem strumienia niech się życie mieni,
Każdego ranka niech nas ptaki budzą
Kwitnąca łąką i cisza kamieni.

Marzec 2020

TAK JEST TU

Barwny dywan utkany kwiatami
Rozściela na łące poranek
Słowik się zbudził na gałęzi
Przeciera oczy zaspane.

Powietrze rześkie pełne nadziei
Piękno wiosny czuje
Błękit nieba swój czar roztacza
Ze słońkiem się całuje.

Stara wierzba w lustrze rzeki
Zapłata siwe warkocze
Z perlistej trawy zając szarak
Złękniony czymś wyskoczył.

Na koncert w gaju ptaki zaprasza
Donośnym ku-ku kukułka
Przyleciał słowik, kos, skowronek
Dzięcioł i wróbli spółka.

Takiego śpiewu, ptasiej muzyki
I łąk kwiecistych nad rzeką
Nie trzeba szukać Bóg wie gdzie
Gdyż są tu ... niedaleko.
Maj 2020

DOKĄD...?

Dziwny stał się świat, gdyż błędzących wiele
Pycha, buta, chciwość i bielmo na oku
Fałszywych świątyn w nich faryzeuszy
Co światła nie chcą oddzielić od zmroku.

Najwyższa pora by wyzbyć się lęku
Pochylić nad źródłem nauki Chrystusa
Oczyścić serce z niepokoju, zwątpień
A prawdy wiary, kłamstwem nie zagłuszać.

Wyzbyć się pychy, próżnych gestów mowy
Szkatuł pełnych złota, które złudnie świeci
Tam gdzie się Boga wzywa nadaremnie
Tam gdzie są łzy krzywdzonych dzieci.

Pora usunąć zepsute gałęzie
Które niszczą drzewo co owoce daje
Bo każdej wiosny tylko zdrowe drzewo
Z mocą puszcza liście, zielonym się staje.
8 grudzień 2020

NOWE DZIEJE

Każde pokolenie ma swoją historię
Bagaż doświadczeń i splątanych losów
Czas nie przemija słowem nadaremnym
Lekarstwem świata, wiary i herosów.

Na naszych oczach toczy się ta wojna
Śmiertelny wirus w głębi nas panuje
Za oknem dnieje, ale czemu ciemno?
Czemu ktoś skrycie drogi nam krzyżuje.

Wstrząsa niebem, ziemią, domem
Tak bez wystrzału i bez armat huku
Zaczyna pisać dla nas nowe dzieje
Stosem nekrologów na cmentarnym bruku.

Świat się zatrzymał, niemoc, rozpacz, chaos
Siedzimy w klatkach, jak zwierzę schwywane
Dopiero teraz dostrzegliśmy piękno
I wartość tego, co jest nam zabrane.
28.04.2020

WIERNA RZEKA

Spokojny nurt rzeki
Muskany przez wiatr
Cichy szelest trawy
Gasił serca żar
Które ogniem płonie
Nieprzytomnie bije
Szczęściem owładnięte
Rozdarte niczyje
Mocno przytuleni
Błądząc w pocałunku
Tu nad wierna rzeką
Szukają ratunku.

NIE MÓWIĘ ŻEGNAJ

Jesteśmy razem, chociaż nas już nie ma
Nie mówię żegnaj, bo się nie rozstaję
Jak ptak wędrowny szukam swego gniazda
W myślach przemierzam nieznane mi kraje.

Dane nam było poznać serc swych bliskość
Namiętność uczuć krzesać słów płomieniem
Pomimo przeszkód ufna i wciąż wierna
Wysłuchana w ciszę, żyjąca wspomnieniem.

Wiem kiedy zasypiasz i kiedy się budzisz
Kiedy się zamyślasz, kiedy ciszą śpiewasz
Wędrujesz z powiewem wiatru
Wśród łąków dojrzewasz.

Czuję tamten zapach łąki
Szmer sitowia ponad rzeką
Dla mnie dużo i aż tyle
Chociaż blisko, lecz daleko.

8.11.2019

TAM W DOLINIE NAD KRZNA

Tam na wzgórzu i dolinie
Szumią lasy i Krzna płynie
A w tej rzece ryb bez liku
Mąci wody toń
Las upaja swym zapachem
Tak, że nucisz sobie czasem
Proste słowa tej piosenki
Której refren brzmi.

Ref. Hen w dolinie nad Krzną

Jest rodzinny mój dom
Tam wiśniowy sad śpi
W tej kresowej wsi
Kiedy tuli Cię noc
Wtedy czujesz tę moc
I powracasz gdziekolwiek byś był
W snach, na jawie,
gdzieś kochał i żył.

Ref. Hen w dolinie nad Krzną

Człowiek chciałby żyć inaczej
W swoim kraju dostać pracę
Nie wyjeżdżać szukać chleba
Gdzieś w daleki świat
Serce wtedy bardzo tęskni
Więc o kraju śpiewasz pieśni
Jak tam pięknie chociaż biednie
I więc nucisz tak.

Ref. Hen w dolinie nad Krzną...

Tak nam szybko mija życie
Nie dla wszystkich w dobrobycie
Lecz zapłata równa będzie
Gdy nadejdzie kres
Na twarz rzucą garstkę piachu
Wszystkim równo drogi brachu
Śpij spokojnie przyjacielu
Nic nie trzeba już.

Ref. Hen w dolinie nad Krzną...

[Na melodię „Tam za górą jest granica”]

KŁADKA

Czas odlatuje niczym ptak skrzydlaty
W ciszy obłoków i przestworzach znika
Znalazłam drogę, już się nie zagubię
W objęciach chwili znana gra muzyka.

Nikt nie zna księgi swego losu
Niełatwo scalić to co się rozbije
Kiedy ktoś inny jest Aniołem Stróżem
Co było wspólne może być niczyje.

Ławice myśli krążą wokół mroku
W nikłym promyku światło odnajduje
W bezkresie ciszy widzę przystań
A w tej przystani Ciebie odnajduję.

Ku górze pną się dni i noce
Ucieka piękno przewrotnego świata
Wszak życie tylko raz nam dane
W które to stwórcą rękę swoją wplata.

Stojąc nad brzegiem rwącej rzeki
Już nie myślę dokąd płynie
Bo nad nią Pan Bóg kładkę stworzył
Bezpieczna jestem o każdej godzinie.
22.06.2020

TO CO JESZCZE ŻYJE

W półmrok odchodzi to co swojskie, nasze
Gdzie sielskie pola, w nich prawdy ukryte
Gdzie maki, chabry, w górze krzyk żurawi
Wzgórza i doliny malowane żytem.

Gdzie siwe brzozy owite płaszczem dziejów
Gdzie zielonym murem dzielne sosny stoją
Choć się uginają pod naporem wiatru
Szumią sobie rzewnie, o nic się nie boją.

Gdzie mgła nad rzeką siwą brodę kładzie
Gdzie kolie rosy w gałęziach rozwiane
Gdzie wierzby nad rzeką patrzą w wody lustro
Gdzie malwy przy płocie słońcem malowane.

Nie skazujemy tego, to co jeszcze żyje
W przerażającą rzeczywistość zysku
Ocalmy piękno i naszą tradycję
Bo mając więcej to nie znaczy wszystko.
Wrzesień 2020

MARZENIE – TĘSKNOTA DO ŚWIATA DZIECINNYCH LAT

Tęskno mi do takiego świata
Takiego z lat dziecinnych
Do starych zagród, tamtych ludzi
Do zabaw prostych, a jakże innych.

Bieganiem boso po kałużach
W błocie po same uszy
Higiena z którą się zgadzano
„jak wyschnie to się wykruszy”.

Świeże powietrze, przyroda, przestrzeń
Hart ducha, woli siła
Często pod nosem „gil” nie ptak
W większości normą była.

Rano z pośpiechem do szkoły szedł
Uczeń ten słaby i ten wzorowy
Bo latem każdego ranka
Paść musiał gęsi lub krowy.

Pajda chleba na pół przekrojona
Z masłem, smalcem lub pusta
Czasem z ogórkiem kiszonym
W mig rozpływała się w ustach.

Takie to było drugie śniadanie
Zdrowe bo bez „ulepszaczy”
Mile wspominam to po latach
Czy ze mną są jeszcze tacy?

Po skończonych zajęciach w szkole
Obiad, odrobić lekcje zadane
Pomoc rodzicom, czasem zabawa
Dla mnie to czasy kochane.

Jak ojciec z matką uczyli życia
W sposób zwyczajny i prosty
Szacunku dla ludzi, pracy, chleba
Kiedy już będziesz dorosły.

Pierwszą powinnością, przeżegnać się
Gdy pracę się zaczynało
Kiedy niechący spadł chleb na ziemię
Z szacunkiem go się całowało.

Dziecko wiedziało z czego chleb się rodzi,
Że krówka mleko daje
Bólu nie cierpi gdy się ją doi
Jak to niektórym się zdaje.

Smaczne jajeczka znosiły kurki
Co jadły zboża ziarenka
Skubały zieloną, soczystą trawkę
Jak tylko przyszła wiosenka.

Tłuściutki rosółek w każdą niedzielę
Z kurki, albo z kogutka
Który jeszcze w sobotę
Pianiem oznajmiał – pobudka!

Wyborne mięsko z niego wyroby
Omasta z pysznego smalczyku
Zapewniał kilka razy w roku
Tłuściutki wieprzak w chlewiku.

A ten kto mieszkał nieopodal rzeki
Uwierzcie mi nie na niby
Przez rok okrągły, tego doświadczyłam
Różnego gatunku ryby.

Bo Pan Bóg stworzył ten piękny świat
Dla zwierząt i dla człowieka
By żyć, pracować, trzeba jeść
Bzdur nie wymyślać i nie narzekać.

Cenić co swoje, nie na ilość
Obalić bzdurne przepisy
Wziąć się uczciwie do pracy
I jeść z ojczystej misy.
24.09.2020

SENIOROM „SREBRNEGO WŁOSA”

Młodość przychodzi z wiekiem,
Tej reguły się trzymają,
Cóż, że młodzi biegną szybciej,
Lecz seniorzy drogę znają.

Ten kto stworzył klub seniora,
Trafił w samo sedno,
Z perspektywy tych 15 lat,
Można stwierdzić jedno:

W „Srebrnym włosie” jak w rodzinie,
Nawet lepiej może,
Wielu tu znalazło przystań,
Wielu dzieli wspólne łoża.

Mają wiele twórczych pasji,
Pożytecznie czas spędzają,
Kraj zwiedzili niemal cały,
Co Ryśkowi zawdzięczają.

Śpiew łagodzi obyczaje,
Koi serce, leczy duszę,
Jest modlitwą, lat ujmuje,
I dostarcza wielu wzruszeń.

Więc się zrodził pomysł taki,
Ale chyba o tym wiecie,
Powstaje zespół „Echo Podlasia”
Który świętuje swoje 5-lecie.

Dorobek mają okazały,
Są wyróżnienia, nagrody,
Choć jest się w jesieni życia,
Czujesz się silny i młody.

Bądźcie zdrowi moi mili,
Pełni sił i animuszu,
Żebyśmy wszyscy tu obecni,
Doczekali Srebrnego Jubileuszu.

22.05.2018

TO TYLKO SEN

Odlatują myśli jak ptaki,
Kolory bledną niepostrzeżenie,
Tu jestem, tam będę,
Wszystko to przeznaczenie.

Niczym anioł gładzisz moje włosy,
Z dotykiem powraca spokój,
Cicho furkocą jego skrzydła
Strzegące ciszy wokół.

Nad twoją dłonią przejrzystą,
Płomień się z wolna unosi,
Ogrzewa moje serce,
I szeptem o coś prosi.

Otwierasz szeroko ramiona,
Pozwalasz na chwilę spocząć,
Dotknąć na chwilę ust Twoich,
I przyjrzeć się Twoim oczom.
Styczeń 2019

MOJEMU MĘŻOWI

Z bagażem doświadczeń
Z perspektywy zdarzeń
Niepomny na krzywdę
Nieśmiały dla marzeń.

Jak stal hartowany
W życiowych zmaganiach
Ambitny, uczciwy
We wszystkich staraniach.

Domator, pracowity
Z poczuciem humoru
Chociaż już emeryt
Nie brak mu wigoru.

To nic, że mu srebrem
Włosy zaiskrzyły
To ciągle przystojny,
Szarmancki i miły.

Za te lata pracy
Noce nieprzespane
Dziękować Ci Boże
Nigdy nie przestanę.

Za to żeś go chronił
I dawałeś siły
Za to jest Ci wdzięczny
Spełniony, szczęśliwy.

Ja też Boże Ci dziękuję
Że wybrać mnie chciał
Że mnie kocha, chroni
Że szczęście mi dał.

25.10. 2019

TOAST

Za każdy dzień życia z Tobą
Za troski i radości
Za dni o kolorze tęczy
Za dni codziennej szarości
Za to co było i będzie
Co bliskie i dalekie
To co się nie udało
Bo jestem słabym człowiekiem
A najważniejsze za miłość
Gdyż z nią przetrwamy burze
Będziemy szczęśliwi do końca świata
I jeszcze jeden dzień dłużej
23.09.2020

Mojemu kochanemu mężowi Zbyszkowi na dzień 62 urodzin.

DZIADKOWIE TEŻ LUBIĄ BALE

Chociaż srebrny włos na głowie
Lub nie ma go wcale
To my babcie i dziadkowie
Też lubimy bale.

Dziś z wnukami, jutro sami
Gdy zagra muzyka
Same nogi w tan poniosą
By tańczyć walczyka.

Chociaż boli to i owo
I strzykają kości
Dzisiaj przecież mamy święto
Więc bądźmy radośni.

Wiek 50-plus, czy więcej
Jest po prostu liczbą
A narzekać, ciągle stękać
Już po prostu zbrzydło.

Więc pozwólmy dziś dziadkowie
Na szaleństwa odrobinę
Przypomnijmy młode lata
Chłopców i dziewczynek.
5.02.2017

NASZ KOCHANY DZIADEK

Ten wiersz jest o naszym dziadku
Te rymy są jemu pisane
Jest taki dobry, mądry, zabawny
I przez nas bardzo kochany

Zna mnóstwo ciekawych historii
Z humorem to opowiada
Sprawom błahym, czy trudnym
Zawsze właściwy bieg nada

Bryczką, konikiem w zaprzęgu
Przejażdżki urządza nam latem
Zimą kuligi saniami
Zachwyca przyrodą i światem

Tak kiedyś rzekł nam przy ognisku
Że nasze dzieciństwo jest rajem
Że godziny w dzieciństwie trwają wiecznie
A w starości lata sekundą się stają

Słuchając opowieści moich wnucząt o ich dziadku,
zrymowałam słowa i powstał ten wiersz.

22.01.2021

WYZWOLIĆ TĘSKNOTE

Już nie powróci to co przeminęło,
Swą własną drogą idzie każdy z nas,
Serc nie połączy raz pęknięta miłość,
Żłudna nadzieja, by móc cofnąć czas.

Dotyk Twojej dłoni na policzku czuję,
Spłoszonych ptaków wyfrunęła rzesza,
Wiatr trąca gładką tafelę wody,
Woń tataraku z uczuciem się miesza.

Wyzbądź się żalu i serca tęsknoty,
I nie oglądaj się za siebie,
Niech dobra myśl Twoim sercem włada,
A tamte ślady w piasku wiatr zagrzebie.

Nowe ścieżki niech miłość odkryje,
Wyzwoli tęsknotę, która duszę dławi,
Tylko to co dobre i piękne,
W pamięci mej zawsze pozostawi.
2019

MODLITWA POLNA

Tego co dobre szukasz w mojej duszy,
Patrzysz z miłością na me przewinienia,
Odradzasz serce, myśli moje płocze,
Bo wierzysz w sens mego istnienia.

Choć uwikłana w tysiąc zbędnych rzeczy,
Czasem zapominam o tym, co jest ważne,
Lecz w mojej duszy kwitnie światło Boże,
Powstaję z kolan pewnie i odważnie.

Pamiętam kiedy ścieżką w polu,
Wędruję w ranki i wieczorne zorze,
Patrzę ku górze, śpiewam głosem dolin,
Bo wiem, że jesteś Wszechmogący Boże.
20 październik 2019

WSPOMNIENIA Z TAMTYCH LAT

Przekwitły już wiosenne kwiaty
Lato na przyjście się sposobi
Zebrany w lesie jagód dzban
Swoją szczodrością stół ozdobi

Dostojna lipa dumnie stoi w sadzie
Do której nocą księżyc się uśmiecha
Spłoszony srebrną zorzą o poranku
Dalszych zalotów już zaniechał.

Perlistą rosą rankiem napojone
Chabry i maki przycupnęły w życie
A jakże cudnie pachnie każdy kwiat
Miłością serca zrywany o świcie.

Zapachem słodzi o poranku
Skoszona łąka tuż nad rzeką
Szczęśliwy klekot z bocianiego gniazda
Szum starej wierzby niesie go daleko.

Jakże ja kocham, co proste i nasze
Kiedy wracają tamtych lat wspomnienia
Proszę siądź obok, o nic nie pytaj
Tak wiele mam do opowiedzenia.

MIEJSCE NA SZCZĘŚCIE

Sieć pajęczyny w sercu ukryta
W którym cisza czysta i święta
Krople rosy rozwiane na trawie
I ta miłość niepojęta.

Nie żałuję wspomnieniom uśmiechu
Choć były to krótkie godziny
Zabiorę je ze sobą
Do tej nieznannej krainy.

Do kwitnących śpiewem dolin
Gdzie nie ma lęku ni grozy
Tam tylko jest miejsce na szczęście
Jeśli je dobrze się ze sobą ułoży.

Nie z każdym mi będzie po drodze
I niewiele to zrozumie
Gdyż najbardziej jest się samotnym
W zgiełku światła i tłumie.
11.08.2019

ECHO

Atramentem wspomnień karty zapisuję
Chorej duszy strzępy zbieram
Gaszę w sercu płomień uczuć
W długą podróż się wybieram.

Błękit, przestrzeń i szmer rzeki
Wiatr w szuwarach cicho śpiewa
Promień słońca, chociaż jesienny
W pień spróchniały radość wlewa.

Lecz daremne te starania
Nie przedłużyć życia nie zdoła
Tylko echo rozsypła ciszę
Po zmierzchu głośno zawoła.

Miłość, radość, tęsknotę
To wszystko los mi wyszperał
Rozkoszy doznań symfonię
Zamknął na zawsze w futerał.
08.08.2019

ŚWIATŁO

Ustępuje zgiełk, świat cisza zaściela
Miłość znów się w sercu budzi
Bóg z wysoka światło zsyła
Tęskno mu do ludzi.

Chociaż drogi zamarznęte
Serce odtajało
Światło się nie boi mroku
Bo słowo się stało

W izbie pachnie świerkiem, sianem
Pod białym obrusem
Słowa wkrótce zburzą mury
Łamiąc się z Jezusem.

I przemówi ludzkim głosem
Wół i osioł poruszony
Swoją mocą zgładzi zło
W stajni narodzony.
Grudzień 2019

INSTYTUCJA

„Człowiek istota nieznana samemu sobie”
Sam siebie z raju wypędza i dźwiga to brzemię
Wszechczasów prawdę piętnem ucieleśnia
Przewrotne, lękliwe Adamowe plemię

Ile murów jeszcze musi runąć
Ile będzie momentów zwątpienia
Czczych deklaracji, gestów fałszywych
Prawdą brzemiennej słów milczenia

Długa droga jeszcze przed nami
Pełna zakrętów i kolein losu
By wznieść solidne mury domu
Bez knowań, łgań w chwale patosu

Pora naprawić zerwany most
Nie mącić wody w źródle dziejów
Nadrobić zmitrężony czas
W mowie dialogu, nie przywilejów

Nie bądźmy ślełą instytucją
Z prawem wszechwładnej biurokracji
Nie uprzykrzajmy życia wzajem
Wszak ludzie mają wiele racji
Styczeń 2021

MODLITWA

Matko Boża z kapliczki przydrożnej
U rozstaju dróg czuwająca
Oстрыm mieczem boleści przebita
Zatrwożona, smutki kojąca.

Matko Boża, Niepokalana
Siewna, Zielna i Różańcowa
Wniebowzięta z ciałem i duszą
Pani Świata, Polski Królowo.

Tyś pomocą nieustającą
Nie zmęczona, zawsze na straży
Kiedy jesteś z nami Maryjo
To nic złego nam się nie zdarzy.

Niepokorni, nieufni, słabi
Ulegamy światowym pokusom
Raniąc bliźnich, Twe serce matczyne
I Twojego syna, Jezusa.

Ciągle żądni sukcesów i władzy
Pełni kłamstwa, pogardy i buty
Widząc źdźbło w oku brata
Sami wyżej i prędzej na skrót.

Czy ceną wolności ma być błędna droga
Gdy się zatracamy w szale nienawiści
Tracąc łączność z Bogiem i drugim człowiekiem
W podłej grze pozorów i mroku korzyści.

Matko Boga i ludzi – Maryjo
Przyjmij korne nędznika wołanie
Oddal wojny, kłótnie, pandemię
Wszystkim rządzącym daj mądrość i opamiętanie.
Październik 2020

ZEGAR

Gdy zmrok zbyt często się powtarza
A słońce twarz wśród chmur ukrywa
W nadmiarze dróg nie widać końca
Lecz dni i lat przybywa.

Tak wiele szlaków już zdobytych
Ścieżką życia kształt ich bierzy
I snów ukrytych w marzeniach
Zegar rzetelnie mierzy.

Niech dany czas trwa
Tam są schowane rozmaite nutki
Wszystko ma jednak swoją porę
W nadmiarze są bolesne skutki.
Listopad 2019

POCAŁUNEK CISZY

Chociaż Cię nie ma, pełno Ciebie
Myślą zatracam serce swe i duszę
Nic się nie dzieje przecież nadaremnie
Gdy się doznało tyle pięknych wzruszeń.

Tęsknota w sercu wije się jak powój
Milczeniem rzeźbi pocałunek ciszy
Próbuje wskrzesić obumarłą skałę
Myślą wędrowną, że może usłyszysz.

Zwiędła nadzieja z ptakami powróci
Na łąkach wszędzie kwiaty kolorowe
Bezbronne szczęście wtuli się w ramiona
Uwolni z dłoni zadumaną głowę.

Przyjmij ode mnie pocałunek ciszy
Niech się na szybie lzy nie toczą szklane
Choć Cię tu nie ma, szept Twój serce słyszy
I rozbłysnął światłem deszczu krzew róžany.
23 listopad 2019

ZWIERCIADŁO

Nie reagujesz Boże mój
Na zło, które się czyni
Składając mętne świadectwo
Czując gorycz w słodkim winie.

Woda jest oblicza zwierciadłem
A serce odbiciem człowieka
Śmiejące serce też może cierpieć
Zranione wzbiera jak rwąca rzeka.

Słowa także zadają rany
Tną jak miecz obusieczny
Nic się nie dzieje bez przyczyny
I nic nie może trwać wiecznie.

ZŁY CZAS

Dziś powiedzieć nie potrafię,
Dziś nie umiem dotknąć nieba,
Dziś nie umiem tak jak kiedyś,
Dzisiaj nic mi nie potrzeba.

Czas dziś wszystko pozamieniał,
Zmienił Twego serca czucie,
Rozwiał miłość czarnym wiatrem,
Zgasił deszczem to uczucie.

Pozasłaniał oczu płomień,
Zimnym dreszczem zmroził ciało
Zmienił w płacz uśmiechy duszy,
Tak, że serce bić przestało.
Styczeń 2019

WARTO KOCHAĆ

Nie kocha się w życiu tylko raz,
Ale raz jest się chorym z miłości,
Choroba trudna do zdiagnozowania,
A pacjent musi wykazać dużo cierpliwości.

Miłość zna tylko jedno słowo,
Wielokrotnie się je powtarza,
Nieważne ile ma się lat,
Gdyż w różnym wieku się zdarza.

Miłość jest snem wariata,
Który nieprzytomnie śni,
Spełniona daje szczęście i radość,
Niespełniona gorzycz, smutek i łzy.

Lecz warto kochać, warto śnić,
Bo kim będziemy bez miłości,
Kochaj i dawaj szczęście drugiemu,
Gdyż coraz bliżej do wieczności.

Styczeń 2019

KOBYŁĄ HENIO MKNIE

Pędzą, pędzą konie
Grzywa się rozwiewa
A Henio trzyma lejce
I piosenkę śpiewa. X2
Pędzą, pędzą konie
A na dworze zamieć
Lecz Henio głośno śpiewa
Bo tekst zna na pamięć. X2

Ref. Pa para pa pa para pa pa para pa pa x2

Piosnkę zna na pamięć
Bo to wielki przebój
Więc Heniu głośno śpiewaj
Nikogo się nie bój. X2
Wypij na odwagę
Wódki odrobinę
I śmiało idź na scenę
Zaśpiewaj „Maszynkę”. X2

Refren.

Henio śpiew ma w sercu
Nie trza tego zmieniać
On mógłby tydzień śpiewać
Nawet bez jedzenia. X2
Śpiewać każdy może
Tu nie chodzi o to
Gdyż śpiew jest darem Bożym
Cenniejszym niż złoto. X2

Refren.

[Na melodię „Z kopyta kulig rwie]

I KTO TU RZĄDZI

Czy kobieta to płeć słaba?
Czy puch marny jak pisał wieszcz?
Czy silna, mądra, piękna
Na każdą porę słońce czy deszcz.

Która nie boi się żadnej pracy
Choć jest blondynką od urodzenia
Lecz jest kobietą pracującą
Ma tyle rzeczy do zrobienia.

Skomplikowane rozwikła sprawy
Na pozór bardzo krucha istota
I wielu mężczyzn przyzna rację,
Że jest cenniejsza od złota.

Kiedy uroda w parze z mądrością
W jednym szeregu stanie
Wielkim szczęściarzem będzie ten
Gdy taką żonę dostanie.

Chociaż u steru władzy mężczyźni
Z silniejszą ręką niestety
To prawda jest zupełnie inna
Gdyż rządzą nimi kobiety.
Marzec 2019

SPÓŹNIONA MĄDROŚĆ

To co minęło nie odrodzi czas
Strumienie myśli nieustannie płyną
Tęsknym wspomnieniem cicho łąza przeleci
Srebrzystą rosą i mgłą nad doliną

Przymykam oczy, żeby głębiej widzieć
Często wracam w wspomnień chwil powoje
Wiatr czyta myśli i dokądś je wieje
W bezdroża marzeń, miesza z niepokojem

Kiedy je czytam, wędrowcem się staję
Chociaż nie znam miejsca przeznaczenia
Spóźniona mądrość i ostoja ducha
Zachowa to w sercu i słowie milczenia
25.08.2020

LEK NA WSZELKIE ZŁO

Uspokójmy rozbiegane myśli,
No bo przecież się nie wydarzyły
Uwierzmy w dobro, bo istnieje,
W to co krzepi, daje siły.

W prostą drogę, bo najlepsza,
Która cel wyraźny stawia,
Mroczne zakamarki duszy,
Moc modlitwy, niech uzdrawia.

Ona leczy wszelkie rany,
Swoim ciepłem chłód ogrzeje,
Ciemność spłoszy jasnym światłem,
Dobrym ziarnem plon zasieje.

Marzec 2020

WIOSNĄ PÓJDZIEMY NA SPACER

Nie martw się proszę, że jesień na dworze
Że zeschnięte liście leżą pod drzewami
Że w górze wiszą jesienne obłoki
Póki mamy siebie, nie jesteśmy sami

Promienie słońca chociaż tak jesienne
Szarość chmur rozchyla i smutki rozgonią
Rzeński powiew wiatru siną mgłę rozsupła
Wierne stare drzewa od wiatru osłonią

Gdy nadejdzie wiosna, pójdziemy na spacer
W nam tylko znane polne, sielskie drogi
Wiosna wróci spokój w tym przewrotnym świecie
Będziemy szli dotąd, jak poniosą nogi

By trochę odpocząć siądziemy na trawie
Gdzie wonnych kwiatów dywan łąkę ścielę
W powiewie wiatru poczujemy młodość
I ciszę kolorów, których tak tu wiele

Chwilę się zamyślę nad tym co przemija
Utrwałę ścieżki, pola i bezdroża
Wszak nasz życie też jest częścią piękną
Nad którym pieczę trzyma ręka Boża

Razem przetrwaliśmy już nie jedną burzę
Co złe za nami, teraz bez pośpiechu
Szczęśliwi ciszą i sobą nawzajem
Wiekuistym pięknem i kroplą uśmiechu
Październik 2020

PROMIEŃ ŻYCIA

W chwili mroku jasność się budzi
Promień gwiazdy znak nam daje
W lichym żłóbku na sianeczku
Zbawczy promień życia wstaje

Otrząśnijmy myśli czarne
Niech nas nie zmorze mrok ni pustka
Uczyńmy nasze życie pięknem
Wznosząc ku górze pieśń na ustach

Nie traćmy piękna w nienawiści szale
Szukajmy dobra, ono nas obroni
Na bagnach także kwitną lilie
Ten kwiat Maryja trzyma w dłoni

W każdym z nas drzemie Dziecię Boże
W tę świętą noc szuka przebaczenia
Zrodzon tej nocy Boży Syn
Z miłością patrzy na te przewinienia

I daje wybór prawd najprostszych
Przed nim nic nie ma do ukrycia
Bo w Nim jest to co nas wyzwoli
Z Niego się rodzi promień życia
Grudzień 2020

NARODZIN PIĘKNO

Trzeba narodzić się na nowo
Spojrzeć z odwagą prawdzie w oczy
Dzisiaj stajenka, jutro Golgota
Gdyż zło i dobro wspólnie kroczy

Dopóki światem rządzi człowiek
Nie będzie idealny świat
Nadzieja jest ... – w Bożej Dziecinie
Pomimo grzechów, przywar, wad

Piękno narodzin noc roztacza
A świat się lepszym staje
Znów się odradza, prostuje drogi
Światło z Betlejem mocy dodaje

Niechaj na zawsze w sercach naszych
Zamieszka cicha noc grudniowa
Usiądźmy do wspólnego stołu
Przemówmy wzajem w ludzkich słowach.
13 grudnia 2020

MOC BETLEJEMSKIEJ NOCY

Nic już nie będzie tak jak dawniej
Gdyż człowiek stał się własnym cieniem
Hołduje bałwochwalcze trendy
Sprzeczne z tradycją i sumieniem.

Głuchy i ślepy na spraw ważność
Tam gdzie się rodzi piękno ducha
Bo zamiast światła mrok się wkradł
I sercem targa zawierucha.

Zatracił człowiek Boże piękno
Te, które zesłał Bóg tej nocy
Gdzie świeci betlejemska gwiazda
A światło jej dodaje mocy.

Opłatek, żłobek, kolęd piękno
Pasterka pośród nocnej ciszy
Zawiana droga do stajenki
Już tak niewielu z nas to słyszy.

Bo to co Boskie, światłe, nasze
Uwięził człowiek siłą woli
Uwierzył w to co złe, zepsute
Chcąc się w ten sposób zadowolić.

Czy będzie tak do końca świata?
Gdzie pustka nam wypełni duszę
A moc narodzin Bożej Dzieciny
Już nie przyniesie sercu wzruszeń?

Ale jaśniej jeszcze promień
Ten co na niebie gwiazdy zbudzi
Znów usłyszymy rzenie koni
Wiozących na pasterkę ludzi.

I zabrzmiał znów „Wśród nocnej ciszy”
„Bóg się rodzi moc truchleje”
Wszystko jest przecież w mocy Bożej
I w tym pokładać trzeba nadzieję.
Grudzień 2019

PYTANIE NIEOBOJĘTNE

Czy minął już ten czas,
Co wypełniała go pustka,
Czy minęła pora,
Brutalna, bezduszna?

Czy minął zły sen,
Co mówić nie pozwalał,
Czy minęła cisza,
Ta w której sztorm szalał?

Czy minął ten szal,
O myślach złowieszczych?
Czy minęła tęsknota,
Czy jest większa jeszcze?

Czy minęła miłość,
O której nikt nie słyszał?
Czy minęła zazdrość,
Czy większa jest dzisiaj?

Czy minęło teraz,
Czy minęło potem,
Czy dalej gdzieś gonią,
I budzą tęsknotę?

Czego mam oczekiwać,
Czego się spodziewać,
Życ przygodą, humorem,
Chodzić, tańczyć, śpiewać?

Dam Ci co najlepsze,
Co me serce przenika,
Moją miłość najszczerzą,
I radość starego grzesznika.
Styczeń 2019

PÓŁMETEK

Lato już za półmetkiem stoi
Z wolna się snują mgły sierpniowe
Przestały kukać już kukułki
Do odlotu bociany są gotowe

Skoszone łąny, złote ścierniska
Sieć pajęczyny w gałęziach świeci
Ranek przychodzi strużką rosy
Z zapachem mięty koncert świerszczy leci

Przydrożne rozmodlone brzozy
Już zaczynają ronić liście złote
W sadzie dojrzała papierówka
Hojnie swe dary ścieli pokotem

Siadam w rześkim wieczorowym cieniu
Patrzę na niebo gwiazdami usłane
Nasz czas jest tu tylko chwilą
Gdzie indziej nasze miejsce zapisane.
13.08.2020

PRZED ODLOTEM

Jak trzcina gnąca się na wietrze
Jak drzewo łamane przez burze
Na tej ziemi ni pierwsza, ni ostatnia
Upadająca i wznosząca się ku górze

Każdego ranka witam się ze słońkiem
To nic, że często chmurami zakryte
Gdy czas przeminie nie dogonisz go
Nawet gdy wstaniesz przed świtem

Życie przemija, płynie niczym rzeka
Jesień zaczyna znaczyć liście złotem
Obłok w błękicie czyjeś imię pisze
Ptaki pakują bagaż przed odlotem

Szukam ciszy skrytej na ustroniu
Opieram się o skałę
Nikt nie policzy gwiazd na niebie
I nikt tu nie jest na stałe.

19.08.2020

OCZEKIWANIE

Czego mogę oczekiwać
Mając już lat tyle
Biorąc się z czasem za bary
I jeszcze czując motyle.

Początku, gdy widać koniec
Słońca, które już zachodzi
Zostać, czy odejść w niepamięci
W dziurawej życia łodzi.

Lecz miłość o lata nie pyta
Schowam ją w torbę podróżną
Tak na wszelki wypadek
Bo chyba już na nią za późno.

Cichutko usiadła jak motyl
Na kołyszącym źdźble trawy
Bawiła się tak przez chwilę
Tak tylko dla zabawy.

Puste gesty, puste słowa
Pozostał tylko chwili cień
Pola myśli zaoranych
I ściętego drzewa pień.

Ja jestem w tej jednej chwili
Jeśli potrafisz, zachowaj
Co było naprawdę ważne
Czyny, czy puste słowa.
2019

POJEDNANIE

Pogódźmy smutki z radością,
Siądźmy przy wspólnym stole,
Nieważne kto z nas mądrzejszy,
Na górze jest, czy na dole.

Radośnie przeżyjmy czas,
Tak jak na ludzi przystało,
Bo życie jest takie krótkie,
Nie wiemy ile go zostało.

Zakończmy spory, knowania
Gdyż to nikomu nie służy,
Jesteśmy tu tylko na chwilę,
Przejazdem w tej ziemskiej podróży.

Z radością otwórzmy drzwi,
Temu kto do nich zapuka,
Pomóżmy odnaleźć miłość,
Każdemu kto jej szuka.
Grudzień 2018

DZIURA

Andrzeju, Andrzeju
Dziewcząt czarodzieju
W mowie złotousty
Wiedziesz do rozpusty

Tak wiele uległo Ci kobiet
W wielu wzburzyłeś krwioobieg
Pan Bóg dał Ci talentów wiele
W świeckim życiu i w kościele

Zręczne palce na klawiaturze
W każdej szparce i dziurze
I dopóty starczy Ci sił
Będziesz się o dziurę bił

Czy to stara, czy to młoda
Taka już w tym świecie moda
Trzeba więc o dziurkę dbać
Wiele z siebie dać.

Listopad 2019

Andrzejowi Ch. w dniu imienin

POLITYCY

Biedny ten naród, a w nim człowiek
Gdzie polityków gry i kłamstwa
Bezwzględna i okrutna władza
W manii wielkości buty i chamstwa.

W rynsztoku niby w demokracji
Stwarzają oszukańcze mity
Siejąc nam ciągle mętlik w głowie
Myśląc żeś człeku w ciemię bity.

Ten schemat już od dawna działa
Zakuty w kolesiostwa zbroję
Łapać złodzieja – głośno krzyczą
Podstępem kradną to co twoje.

A kiedy dojdą do koryta
Wskazują miejsce przeznaczenia
Czują się tak jak ryba w wodzie
I po swojemu chcą nas zmieniać.

To przez nich w ludziach złość, nienawiść
Zgnilizna zżera ich od środka
Która w zarodku dławi dobroć
Z pozoru zdrowa, smaczna, słodka.

Bywają pośród nich i prawi
Nieważne z której będą nacji
To oni godność chcą przywracać
I mają wiele słusznej racji.

Ale ich żywot krótki bywa
Bo srebrnikowe pole wokół
Pętla na szyję, martwa cisza
Zapłatą marmurowy cokół.

Nie zamieniajcie raję w piekło
Niech wolnym ptakiem będzie orzeł
Czas skończyć niepotrzebne waśnie
W swojej dobroci przemów do nich Boże.
27.07.2020

TAK SZYBKO

Trwam tu na co dzień, od ponad pół wieku
W myślach wciąż przemierzam lasy, pola, łąki
Widzę jak się zmieniły cztery pory roku
Wiem co to szczęście, co smutek rozłąki

W mej małej Ojczyźnie, w moim własnym domu
Widokiem z okna biegnę ścieżką boso
Przez kwietną łąkę, wydeptaną ścieżką
Rzeński dotyk czując, myjąc stopy rosą

Kolejny ranek pośród łąk dojrzewa
A moje serce wśród piękna przenika
Z oddali słyszę znane sielskie głosy
W pobliskim gaju ptasia gra muzyka

W soczystej trawie kwilą już piskłeta
Nad brzegiem rzeki cień wierzby urzeka
Która się przygląda w cichej wody lustro
Czymś zauroczona, czule się uśmiecha

I znów się wiją dawne dni jak powój
Czas się zatrzymał, choć tak prędko leci
Powraca młodość, tamten świat i ludzie
To nic, że szybko tak dorosły dzieci

I moje wnuki, które bardzo kocham
Paweł, Piotruś, Weronika, Hania
To dla nich piszę, przy nich trwam
I to mam im do przekazania
Styczeń 2021

KSIĘGA PRAWDY

Jest taka księga gdzie prawdy spisane
Gdzie słowo krzepi i ożywia ducha
Tam mieszka wiara, nadzieja i miłość
Ten to zrozumie, kto czyta i słucha

Tam można odkryć nową życia drogę
A to co Boskie, ludzkim stać się może
Gdy w swej słabości czasem się zagubisz
W tej księdze prawd znajdziesz ścieżki Boże

Szukaj z nadzieją i wspieraj miłością
Sklejaj od nowa, co w Tobie rozdarte
Wiara nie jest winą, lecz życia wartością
A ludzkie życie najwięcej jest warte
Grudzień 2020

ZIEMIO MYCH PRZODKÓW

Ziemio mych przodków i mogił rozsianych
Gdzie miecz zwycięstwa nad głowami dźwięczał
W korzeniach dębu nowy szcep się zrodził
I poprowadził naród do zwycięstwa.

Nie bądźmy ludźmi poplątanych pojęć
Ojczyzna, Bóg, honor niechaj wiele znaczy
Nie bądźmy łodzią, która ster straciła
I płynie z nurtem gnijącej rozpaczcy.

Wierność tradycji i przodków korzeni
Wskrzeszona iskra niech roznieca płomień
Miłości pieśnią z serca wydobytą
Świętością niech będzie dla naszych sumień.

I chociaż jesień listki ma zielone
W górze żurawie lecą zgodnym kluczem
Konar na korze pisze list serdeczny
Przebacza krzywdy i to co zepsute.

JEST TAKI KRAJ

Jest taki kraj na mapie świata
Kraj piękny ponad wszystkie kraje
Kto go pokochał szczerze i ufnie
Biedny, czy bogaty tutaj zostanie.

Ten kraj to Polska – moja Ojczyzna
Bezmiarem ofiar i krwią naznaczona
Ojczyzna marzeń, przeżyć, tęsknot
Po latach niewoli – wolna – wymodlona.

Zgoda i wiara burzy wszelkie mury
Przeto przemówmy zgodnym głosem
By nie zaginąć pośród zgiełku świata
Gdyż najważniejsze są Ojczyzny lasy.

Dążąc do celu, mądrze w przyszłość patrzymy
Po to, by serce domu w nas ocalić
Wróćmy do piękna swych korzeni
Gdzie serce czyste, mocne jak ze stali.

Jesteśmy narodem dumnym i odważnym
pokażmy zatem dla wielkiego świata
że Polak mądry, nie tylko po szkodzie
i nie tylko w niewoli potrafi się bratać.
8 listopad 2019

~~Dereczanka~~

Spis treści

Droga	3
Niech będzie jak dawniej.....	4
Tak jest tu.....	7
Dokąd..?	8
Nowe dzieje	9
Wierna rzeka.....	10
Nie mówię żegnaj	12
Tam w dolinie nad Krzną	14
Kładka	16
To co jeszcze żyje	17
Marzenie – tęsknota do świata dzieciennych lat	18
Seniorom „srebrnego włosa”	21
To tylko sen	23
Mojemu mężowi	24
Toast	26
Dziadkowie też lubią bale	27
Nasz kochany dziadek	30
Wyzwolić tęsknotę	31
Modlitwa polna	32
Wspomnienia z tamtych lat	37
Miejsce na szczęście	38
Echo	39
Światło	41
Instytucja	42
Modlitwa	43
Zegar	47
Pocałunek ciszy	48
Zwierciadło	49
Zły czas	50

Warto kochać	51
Kobyłą Henio mknie	52
I kto tu rządzi	55
Spóźniona mądrość.....	56
Lek na wszelkie zło	57
Wiosną pójdziemy na spacer	58
Promień życia	60
Narodzin piękno	61
Moc betlejemskiej nocy	63
Pytanie nieobojętne	65
Półmetek	67
Przed odlotem	68
Oczekiwanie	69
Pojednanie	70
Dziura	72
Politycy	73
Tak szybko	75
Księga prawdy	77
Ziemio mych przodków	78
Jest taki kraj	81

Urszula Jaworska, urodziła się i wychowała w Dereczance, wsi położonej malowniczo na rzece Krzną. Tam spędziła dzieciństwo, w czasach trudnych, pomagając rodzicom w gospodarstwie.

Po skończeniu Szkoły Podstawowej wyjechała na Śląsk Opolski, by tam podjąć dalsze nauki. Nie odnajdując się tam, powróciła w rodzinne strony. Tu zakłada rodzinę, prowadzi gospodarstwo, buduje dom. Ma czwórkę wspaniałych wnucząt.

Inspirowana wspaniałą podlaską przyrodą i ludźmi, skłania się do spisywania sielskiej codzienności. Jej wiersze są o przemijaniu, miłości, codzienności oraz o pięknie przyrodzie jej małej Ojczyzny.

Od 10 lat śpiewa w Zespole Ludowym „Dobryniarki”. Pisze też teksty do piosenek, które następnie wykonuje zespół. Udziela się również społecznie, pełniąc od trzech kadencji funkcję sołtysa.

Dotychczas spod jej pióra ukazały się tomiki wierszy:

- 2014 r., „Potrzeba tak niewiele - zbiór wierszy i piosenek”;
- 2018 r., „Czymże jest pamięć”.